

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 40389

гр. София, 03.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в закрито заседание на 03.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

като разгледа дело номер **12648** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 АПК вр. чл. 172, ал. 6 ЗДвП.

Образувано е по жалба, подадена от В. Н. Г., чрез адв. Х., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005491/12.11.2025 г., издадена от И. В. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, в която е обективирано и искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение. Същото е аргументирано с твърдения за настъпване на значителни вреди, произтичащи от факта, че отнемането на СУМПС препятства изпълнение на семейните му задължения свързани с полагане на грижи за болната му майка живееща извън [населено място] /гр. Б./, явяването ѝ за прегледи и лечения, включително извън града по местоживеене. Това предвид възрастта ѝ и здравословното ѝ състояние е невъзможно да бъде сторено при липса на автомобил, респ. липса на СУМПС. В подкрепа на тези доводи с жалбата са представени удостоверение за раждане на В. Н. Г., както и две епикризи от МБАЛ „Д-р Стамен Илиев“ АД [населено място] и МБАЛ „Св. А.“ [населено място] свързани с хоспитализация на майката на жалбоподателя. Първата касае проведено лечение в периода 05.06.2023 г. – 09.06.2023 г. по клинична пътека – диагностика и лечение на хронична бъбречна недостатъчност при лица над 18 години, а втората - хоспитализация в периода 24.11.2025 г. – 27.11.2025 г. на В. В. М., 86 г. /майка на жалбоподателя/.

Административен съд София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо – при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ, от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно. Разгледано по същество е основателно.

В конкретния случай спрямо В. Н. Г. е приложена принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Мярката е наложена на основание чл. 171, т. 1, б „З“, подбуква „гг“ от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4,

т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Обжалването на тези заповеди се извършва по реда на АПК, но по арг. от чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената ПАМ.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя.

Според правната теория, за значителни се преценяват вреди, които имат посочено материално изражение, а като трудно-поправими вреди, които касаят ценности като живот и здраве. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя. В настоящия случай искането за спиране се обосновава с вероятното настъпване на трудно поправима вреда, изразяваща се в невъзможност за придвижване и полагане на грижи за родител с множество заболявания, живеещ в друго населено място. Подкрепено е с писмени доказателства за влошено здравословно състояние на В. В. М., 86 г. /майка на жалбоподателя/. Действително автомобилният транспорт не е единствен начин за придвижване в градски условия. В случая обаче, с оглед обстоятелството, че лицето полага грижи за възрастен болен родител, живеещ в населено място различно от [населено място], необходимостта от явяване в различни лечебни заведения за прегледи и лечения, включително и оперативно такова, предварителното отнемане на СРМПС, респ. невъзможността на жалбоподателя да ползва автомобила си, сериозно ще затрудни същия да се грижи за майка си и да осигурява ежедневните ѝ нужди. Следователно с допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на акта сериозно се засяга правната сфера на лицето, доколкото се ограничава до голяма степен възможността му да се придвижва и да се полага грижи за родител на 86 г. и с множество заболявания. Ето защо, настоящият състав приема, че в случая е налице противопоставим правен интерес, съпоставим на обществения интерес, който предварителното изпълнение засяга.

Въз основа на тези мотиви, съдът намира, че са налице законовите предпоставки по чл. 166, ал. 2 от АПК за постановяване спиране изпълнението на оспорения акт.

Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд-София град, III отделение, 44 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005491/12.11.2025 г., издадена от И. В. Й. – полицейски

инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, до приключване на производството по оспорването му с влязъл в сила съдебен акт
Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България 7-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: